

במה אשה פרק ששי שבת

מסורת
הש"ס

גה א מיי פ"ט מהל
שם סלקס ס ותי
פ"ט מהל ג' ס' ס' ס'
ד ס' ס' ס' ס' ס'
ח"ט מ"י ס' ס' ס' ס'
[על המלה]

ואילל האעדה סמחה היא . פ"ה דכתיב במעשה מדין האעדה ומד
וגו' וכתיב תחמולו אחסושיכיס ולא נירא דע"כ תחמולו
לא חלל הכפי קאי דהא דבמסות נמי או בשבי ולא בני קטלי מומחה
וינה לכן נ"ל משום דכתיב האעדה ומד
כל כלי מעשה דקאי אכל הכלים
שלקחו וליפקין לקמן כלי כלי מעשרים:
בירית סמחה האעדה עומדת . פי'
בקונטרס (ה) בצוע להחזיק
בני שוקים שלא יפלו ויראו שוקים
וקשה לפ"י זה דל"כ בכבלים אמאי לון
וילאן למאי דס"ד האתא דלון מילוק
בן בירית לכבלים אלא שזה באתם
זה בשמים לן נ"ל דאפשר ליתן
כבלים גילוי שוקים ומסיה כבלים לון
וילאן בן דלמח שלפא ומחיה
דמכשם לניו לא חלל בירית שיהא
באתם לא שלפא ומחיה דלון זה
בשמים דכין שאין לה אלא באתם נגד
היא לה ומסיה יתח' דבירית סמחה
דלוא חקשים לניו הוא וכלי מעשה
נמי לא חלל כלי המעשה הכלי דלמח לעיל
דומיא דטבעת הכלי דלמח לעיל
דסאר וק פירש הקונטרס ועממ
דכבלים סמחים משום דמכשם הם
לני דפי' : **וכתוב** עליו בגני
שיון יוד הוא מלמעלה וקדש למד
למטה . גראה לר"ם שהיה כתוב יוד
הוא בסוף שיטה ראשונה וקדש ל'
במחלה שיטה שניה והשתא נקרא
יפה ואין לפרש כמעשה דל"כ ח"ט
נקרא סמחה : **בניין** לחריג כל
שהוא שהוא סמח ח"ט לו כגו' . וא"ת
ואל לעיל דפרק במה מדליקין (דף כו'
והס) כן מדליקין אלא ג' על ג' וי"ל
דהאס מיירי בבא חבנד גדול אכלהא
מיירי בחריג כל שהוא דמתחלה לא
היה דעמו להסוף עליו ותרייהו
שמטיין מוא כגו' דקוליס הם דמכשם
כל שהוא לחריג מתחלה כגו' על ג'
מבנד גדול וא"ת ואלתי כגו' כל שהוא
למה הוא סמח הוא כמין סיטלטל
מלא וריקן דומיא דק"ל וי"ל דר"ל
הוא לכף ולקפל וליקח טו מדגלית לו
מחט ואם תמיר ח"ט פשוטי כלי עור
אמאי סמחין הרי ראיין הם לקפל טו
עוד דבר כמו הא וי"ל דמיירי בעור
שקוף שהוא קשה : **בניין** למכשם
כל שהוא סמח . ואם תמיר תיפוק ליה
דמכשם כל שהוא סמח מוכח
כלני מדין סמחה ויש למד דאפשר
שהכנסת ח"ט טבה וגולה מחל ולא
היה כל שהוא : **לחריג** ותכש"ט . פי'
חלו לחריג וחלו חכשים סמח מכאן
משמע דמ"ט כמין פשוט קת"ד לח"ט
חלו ד"ש מחל הרי : **דהוא** במדן
כתיב : **ובמדן** היא סמחה מה
ושקן ממח לא יליף להחמיר דמה למח
שקן סמחה : תמורה ומטי גמר כלי
כלי משרץ פירות מה ל"ה האמור בשקן
ממח בשקן חף כלי האמור כאן
ממח בשקן ובשק דל"כ הוא ליה
למפרך הוא כדומחה מה כתיב
ועוד כי משני גמר כלי כלי הוא ליה
לשני גמר כגו' ועוד לע"ט **בניין**
דהוא במדן כתיב בשלל מדין ולא
מיירי סך פרשה כדומחה כלל והיכי
ליף לחריג ומכש"ט כל שהוא סמח
מכל כלי מעשה ומשני גמר כלי כלי פי' כי היכי דכלי דכתיב גבי שרטים מיירי לענין סמחה הכי נמי כלי דכתיב גבי מדין לענין סמחה :

פרעטו . מונע חסד ורע"ז ללא כתיב מונע ממחלח מחמטם שכל חיבה
שראשה מ"ט משמטם נפילה הוא כמו ויקח מידים (שמו"ג ל) אבדו
גיה מחרט (המלה י) : **למיפא** . לחפות עיניה שהשילל בשר"ז סמחה :
שקילי ניכיס . נמולות ד' שניו שהוא טשך בן ארון שייניס קרי ניכין
תורה אור דלמרינו באלו מפרשות חלוין דף נ"ג)
גמל ניכין ח"ט ליה : שקילי מופריס .
נמולות לפרניו מלכרוס : שקולא .
נמולה מוכרך וממלה על הקוליס :
מיכוסין . מוכת האתח נחמך כמו
מחוקי מוכ גרי"ל בלע"ז : **מד כן** .
פר"ד דע"כ כי על כל אלה וגו' : **מד כן**
לפורס . סמח בחלמוד למוד משמחה
וממזב לב והלך בדרכי לבך להכין מה
בגנך לפי ראות עיניך : **מכאן ואלך**
למפשיס עונבים . וזע"ז כי על כל אלה
על כל מה שלמדת סופך ליתן ח"ט
הבין ח"ט לת מקיס : **אפודס** . של
זרוע : ולי"ל אפודס סמחה היא .
דכתיב (במדכ"ג) במעשה מדין
"האעדה ומד"ו וגו' וכתיב תחמולו
אחסושיכיס" : **פסס אפודס** . סמחה
עומדת בשוק להחזיק בני שוקים שלא
יפלו ויראו שוקים הלך סמחה דלוא
לניו היא וכלי תפשיס נמי לא תי אלא
כלי תפשיס כלי דומיא דטבעת הכלים
דלמרינו דפרקין לעיל דסמחה היא
וילאן כהם לערך לכישה הוא
ומיסקו ורחויו נמי ליכא למחש' דלא
מיגליא לשוקה : כיריס סמחה .
משוקיה : ושגלמט מסוי לבו סמח .
במחיה דקתי כבלים סמחים : וסי
תימח כר"י סמחה ס' : **משמיע קול**
כלני מספוס . כיריס פירקין : **ופשו**
לן שגלמט כו' . הלך שגלמט
השמיס ח"ט הוא ולאו תפשיס ליה
דלא תקבל סמחה ואין וילאן בן
דלמח שלפא לשלמט שהיה של זכר
ומחיה דכי שקלה לשלמט לא מיגליא
שוקה שהרי בירית במקומה סמחה :
יישר וכן אמר ר' יוחנן . יפה אמרת
וכן שמעתי מ' יוחנן : **פליץ** . שהוא
דבר מונע ומחל טס חכשיי כן :
יוד ס"ט מלמעלה קדש למ"ד
מלמטה . כלומר האס שלם כשיטה
עליונה וקדש למ"ד כשיטה תחתונה
שלא להקדים שאר חסותיה למעלה מן
האס מחלח שני שיון היו ורביט
הלי סונה *קודש לה' למלמטה והוא
הוא : **אני ראיסו כרופי** . סמחה
לחלח המלך ליטול מה שירלה במס'
משילה (דף טו) : במעשה בן תלמיון :
כי פליץ רב דימי לנסדרעס . מוכ ט'
ממה שמחך לון לחריג הוא : **מלו כגו'**
דכתיב גבי **לחריג** גבי לו ע"ל :
ריבוי הוא : **לחריג ומכש"ט כל ספוא**
חלו לחריג , וחלו ומכש"ט שאני לחריג'
וטלו האי כל שהוא כלומר דבר קטן :
מוסיף שק על פגנד . בדבר זה
שקיק סמח מסוס לחריג ולקמיה מפרש
ל"ה : **ספוא במדן פביס** . גבי סמחה
ושקן ממח לא יליף להחמיר
דמה למח שקן סמחה תמורה :
כלי
בלי

כ"ק ס'
[כ"ק ס']
[כ"ק ס']
[כ"ק ס']

הגות
הב"ח
(ה) חות' ד"ס
כיריס וכו' פי'
מכש"ט סמחה
באק :

[ע"ה יתת]

קודש מלמטה
לה' מלמעלה
כ"ק וכו'
כרמסין כמ"ט
וכן ג'
סמחה ס'
מך קלפי
ס' ס'

גמל שכן גלי
וינו . וכן
סמחה ל"ה
וסמחה ד'
פ"ד כמ"ט כמ"ט
שח"ט וכו' :
ע"ט ס'
לדברי סמחה
פי' מדכין ח'
פי' ח"ט וכו' ד"ס
סמחה :
קמיה דרי'
ימיה וימיה
כ"י וק'
ממחה . גמל
מ"י פ"ט

וכד"ס כ"ט פ"ט : חות' ד"ס מ"ן לחריג . דלוא הוא לכו"ן . ק"ל ממחיה לו כ"י פ"ט כ"ס לחריג כמ"ט
וע"י נמחיה ור"ס וכו' ס' מ"ט הוא ככלל אשכך לקפל ולכתיב בו סמחה כמק"ט . וכו' :

רבינו הגואל
בירית ו אעדה .
איקמטו בשתי יריכות
כלא שלמט נקראו
בירית . ח"ט ש בן
שלמט נקראו כבלים
דגמל ויראו כמין
ס"ט ח"ט רוב ב'
אכש"ט וריקן סמח
לשון ורוב עליו ב'
שפיקי' ח"ט מלמעלה
קדש למ"ד מלמטה .
א"ר אלקוד ב"י יוד
אני ראיסו כרופי ט' :

בירית כבלים
(טבעת סביב
ה שוק) מתי
מקבלת טומאה

ע"ל מה
[ע"י חו"ט לעיל כ"י ד"ס
כ"י ח' וכו']

לעיל ג' . נכחות מ"ט
פירוקין ל"ט סמחים ג' :
כ"ט מ' . סמחה ק'
עומדת . מ"ט חו"ט ק'
פ"ט ס' :

לעיל ג' . נכחות מ"ט
פירוקין ל"ט סמחים ג' :
כ"ט מ' . סמחה ק'
עומדת . מ"ט חו"ט ק'
פ"ט ס' :

לעיל ג' . נכחות מ"ט
פירוקין ל"ט סמחים ג' :
כ"ט מ' . סמחה ק'
עומדת . מ"ט חו"ט ק'
פ"ט ס' :